29/07/2020

Εορτασμός 55 χρόνων λειτουργίας της Ιεράς Μονής Αγίας Μαρίνας Άργους

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Αργολίδος

Στα πλαίσια των εορτασμών για τα 55 χρόνια λειτουργίας της Ιεράς Μονής Αγίας Μαρίνης Άργους, την Τρίτη 28 Ιουλίου 2020 πραγματοποιήθηκε συναυλία με εκκλησιαστικούς ύμνους στον αύλειο χώρο της Ιεράς Μονής.

Τους εκκλησιαστικούς ύμνους απέδωσε ο Βυζαντινός Χορός «Άγιος Πέτρος Επίσκοπος Άργους» με την συμμετοχή του Άρχοντος Μαΐστορος της των Αλεξανδρέων Εκκλησίας, Διδάκτορος της Θεολογικής Σχολής του Αριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσ/νίκης με ειδίκευση στη βυζαντινή μουσικολογία και Πρωτοψάλτου κ. Πέτρου Παπαεμμανουήλ.

Εκκλησιαστικούς ύμνους αποδώσαν από τα προγράμματά τους οι φετινοί αριστούχοι διπλωματούχοι της Σχολής Βυζαντινής Μουσικής της Ιεράς Μητροπόλεώς Αργολίδας και αξιόλογα μέλη του Βυζαντινού Χορού «Άγιος Πέτρος Επίσκοπος Άργους», ο κ. Γεώργιος Ντεβές, Πρωτοψάλτης του Ιερού Ναού Αγίας Τριάδας Μιδέας και ο κ. Δημήτριος Κορομπόκης, Λαμπαδάριος του Ιερού Ναού Τιμίου Προδρόμου Άργους.

Τη συναυλία πλαισίωσαν μουσικά οι καθηγητές παραδοσιακών οργάνων της

Σχολής Βυζαντινής Μουσικής της Ιεράς Μητροπόλεως Αργολίδας, στο κανονάκι ο κ. Μάριος Καραχάλιος, στο παραδοσιακό βιολί ο κ. Θάνος Καρανάσιος, στο λαγούτο ο κ. Βασίλης Καλαγκιάς και στα παραδοσιακά κρουστά ο κ. Βαγγέλης Μητροσύλης, ενώ τα κείμενα σχετικά με το ιστορικό της Ιεράς Μονής θα απήγγειλε ο φιλόλογος κ. Γεώργιος Τασσιάς.

Την εκδήλωση τίμησε με την παρουσία του ο Μητροπολίτης Αργολίδας Νεκτάριος, ο Πρόεδρος του ΙΣΚΕ π. Γεώργιος Σελλής, Ιερείς από την Αργολίδα, ο Αντιδήμαρχος Ναυπλιέων Κωνσταντίνος Ρούτουλας και πολύς κόσμος από το Άργος και την ευρύτερη περιοχή

Παρακολουθήστε το σχετικό βίντεο:

Ιερά Μονή Αγίας Μαρίνας Άργους

Τη νότια πλευρά του κάστρου του Άργους, στολίζει το κατάλευκο μοναστήρι της Αγίας Μαρίνας. Ένα σχετικά μικρό συγκρότημα, που κυριολεκτικά κρέμεται στην άκρη του βουνού της Λάρισας. Πάνω του στέκεται αγέρωχο το ιστορικό κάστρο του Άργους.

Το 1965, δύο μοναχές, οι αδελφές Σαμιώτη, μετά τον θάνατο της μητέρας τους, αποσπάστηκαν από τη συνοδεία του αδελφού τους Θεόκλητου, Ηγούμενου της γειτονικής Μονής, της αφιερωμένης στη Γέννηση του Ιησού Χριστού, και εγκαταστάθηκαν στην Αγία Μαρίνα.

Εκεί έχτισαν τα πρώτα μικρά οικήματα. Ο ναός και ο γύρω χώρος τους παραχωρήθηκε από το Σύλλογο των Παπουτσήδων του Άργους. (Εκ παραδρομής αναφέρεται σε πολλά σημειώματα ότι την αγόρασαν απ’ αυτούς. Ποτέ δεν ήταν ιδιοκτησία τους αλλά τους είχε παραχωρηθεί με απόφαση του Εκκλησιαστικού Συμβουλίου του Τιμίου Προδρόμου, όπως θα δούμε παρακάτω.) Αρωγός στις προσπάθειές τους στάθηκε ο Μητροπολίτης Αργολίδος κυρός Χρυσόστομος ο Β΄ Δεληγιανόπουλος. Γυναικεία Μονή έγινε το 1972 με επίσημο διάταγμα.

Ο ναός είναι μια μικρή κεραμοσκέπαστη βασιλική, με εσωτερικό θόλο και με διαστάσεις 6,5 x8,5 μέτρα. Το τέμπλο της είναι απλό και ξύλινο. Έχει μόνο φορητές εικόνες λαϊκής τεχνοτροπίας που είναι έργα του 1830- 1870. Ο δυτικός τοίχος του ναού είναι μεσότοιχος ενός άλλου κτιρίου, που προστέθηκε αργότερα και το οποίο χρησιμεύει ως αρχονταρίκι. Στη θέση του παλιότερα υπήρχε στέρνα για την αποθήκευση νερού. Νοτιοδυτικά του ναού έχει κτισθεί το νέο κτίριο των

κελιών.

Στο προαύλιο της Μονής, ένας εξώστης – σχεδόν μετέωρος- πάνω από το Άργος και τον Αργολικό κάμπο, ανάμεσα σε όμορφα λουλούδια και ψηλά κυπαρίσσια, ο επισκέπτης μπορεί να ξεκουραστεί κάτω από την πλατύφυλλη κληματαριά.

Στο ανατολικό τμήμα της πεντακάθαρης και ολάνθιστης αυλής, που με πολλή αγάπη φροντίζει η μικρή αδελφότητα, μετά από έγκριση της Αρχαιολογίας, το 1970 κτίσθηκε ένας μικρός ναός, αφιερωμένος στην Παναγία τη Γιάτρισσα, στην Αγία Ειρήνη Χρυσοβαλάντου και στην Αγία Μαρία την Αιγυπτία. Αυτός ο ναός κτίστηκε κυρίως, ως πράξη ευλάβειας και τιμής στην Παναγία (Θεοτόκο) του κάστρου, η οποία είχε κτισθεί από τον επίσκοπο Άργους Νικήτα, το 1174.

Πρώτη αναφορά για την ύπαρξη της εκκλησίας της Αγίας Μαρίνας στη θέση αυτή γίνεται από τον Γάλλο κληρικό Michel Fourmont, ο οποίος μαζί με τον ανεψιό του Claude-Louis Fourmont, έφτασε στο Άργος το 1729. Ο Michel Seve στο βιβλίο του « Οι Γάλλοι ταξιδιώτες στο Άργος» γράφει ότι ο Fourmont έδωσε 20 παράδες « σ’ αυτόν που μας οδήγησε στην εκκλησία της Αγίας Μαρίνας, όπου υπάρχουν επιγραφές». Ακόμη, ο ίδιος συγγραφέας μας πληροφορεί ότι και ο Γάλλος ταξιδιώτης Dominique Papety, αναφέρει: « Πάνω στην κορυφογραμμή της Λάρισας διαγράφεται η εκκλησία της Αγίας Μαρίνας».

Ο Αναστάσιος Τσακόπουλος γράφει ότι: «…εις τον ναΐσκον ήτο εντετοιχισμένη πλαξ με γράμματα. Πράγματι ευρέθη πλαξ (0.50x 0.30) όπισθεν του ιερού, την οποίαν κατά την προ ετών επίσκεψίν μου δεν είδον, διότι ήτο κεκαλυμμένη με την κατηραμένην την άσβεστον. Αλλ’ ο φίλος μου ο Γ. Θεωνάς, ον ευχαριστώ, εις ον οι επίτροποι έχουν αναθέσει την όλην επιμέλειαν και φροντίδα των του ναού, μετά κόπου κατώρθωσε να καθαρίση την πλάκα και να φέρη εις φως τα εξής: « Εν έτει 1859- και κάτωθι γράμματα- Ι.Χ.…» και ούτω ελύθη το ζήτημα της ανεγέρσεως του ιερού ναού της αγίας Μαρίνης». (Συμβολαί εις την Ιστορίαν της Αποστολικής Εκκλησίας Αργολίδος, τεύχος Ε΄ Αθήναι 1955, σ.29).

Προφανώς ο αείμνηστος δάσκαλος και συγγραφέας, θεώρησε ως χρονολογία κτίσεως το 1859 ενώ μάλλον πρόκειται για ημερομηνία ανακαίνισης του ναού.

Από τον Αναστάσιο Τσακόπουλο– και πάλι- αντιγράφουμε: « η αγία Μαρίνα, ως παρεκκλήσιον, δια πράξεως του Δημοτικού Συμβουλίου και δια του περί « ενοριακών ναών και περιουσίας κ.τ.λ.» νόμου 6/9 Μαρτίου 1910, υπήγετο εις τον ναόν του Τιμίου Προδρόμου, ως επίτροπος όμως με τον μακαρίτην τον Μ. Τσαμπάσην (+ Αύγ.1930) βλέποντες εκτός του οικονομικού, ότι τα έσοδα ουδόλως αντεπεκρίνοντο εις τα έσοδα, αλλά και δι’ άλλον σοβαρώτερον λόγον,

γνωρίζοντες ότι τον ναΐσκο τούτον προ πολλών ετών επέβλεπε και επεμελείτο η συντεχνία των Παπουτσήδων, ένεκα τούτου δια πράξεως μας τον Μάρτιον του 1913, παρά τας μεμψιμοιρίας και διαμαρτυρίας, ενίων ενοριτών, τον παρεχωρήσαμεν εις τους παπουτσήδες». (Συμβολαί εις την Ιστορίαν της Αποστολικής Εκκλησίας Αργολίδος, τεύχος Ε΄ Αθήναι 1955, σ.25).

Πράγματι, η Αγία Μαρίνα ήταν η προστάτρια των παπουτσήδων. Την παραμονή της γιορτής της -17 Ιουλίου – οι παπουτσήδες του Άργους, με πρώτη τη σημαία τους, με νταούλια και πίπιζες ανέβαιναν στην Αγία Μαρίνα, ακολουθούμενοι από πλήθος Αργείων προσκυνητών. Αφού – με κατάνυξη – παρακολουθούσαν τον εσπερινό, ξεκίναγαν το γλέντι.

« Με τις περίφημες γκιόσες (βραστή γίδα) και τα κρασιά τους θεράπευαν τις πίκρες και τους καημούς της μικροζωής τους μέσα στη ζεστή καλοκαιριάτικη νύχτα». (Ντιάνα Αντωνακάτου-Τάκης Μαύρος «Ελληνικά Μοναστήρια. Πελοπόννησος», τόμος Α’).

Ανήμερα, ξαναγύριζαν ντυμένοι στα γιορτινά τους για την θεία Λειτουργία. Όταν τέλειωναν, πήγαιναν στην Παναγία την Κατακεκρυμμένη, την πορτοκαλούσα, και άναβαν κι εκεί ένα κεράκι. Μερικοί- όσοι είχαν σούστες- πήγαιναν στους Μύλους και συνέχιζαν το γλέντι μέχρι αργά το βράδι. Εκεί, κάτω από τους ίσκιους των πλατανιών, δόξαζαν το Θεό και την Αγία τους, για την υγεία και τη ζωή που τους χάρισαν.

Τώρα πια, ούτε γιορτή των παπουτσήδων, ούτε μουσικές και τραγούδια. Ήρεμα κυλάει η γιορτή της αγίας Μαρίνας, με ευλαβικούς προσκυνητές, οικογένειες με τα παιδιά τους, απλούς ανθρώπους με ξάστερα μάτια.

Η φιλοξενία και η αγάπη των καλογραιών- πάντα πρόθυμες να εξυπηρετήσουν και να περιποιηθούν τους προσκυνητές – μετέτρεψαν την μικρή Μονή της Αγίας Μαρίνας σε μια πνευματική κυψέλη της πόλης του Άργους, όπου ο καθένας μπορεί να προσευχηθεί, μέσα σε απόλυτη ησυχία και γαλήνη, που την διακόπτουν μόνο τα κελαϊδίσματα των πουλιών, που χαμηλοπετούν στα κλαδιά της ρίγανης, των θυμαριών και του ύσσωπου. Κυρίως όμως μπορεί να αισθανθεί την ψυχική ανάταση που απορρέει από την ιερότητα του χώρου και την θεία χάρη που σκεπάζει το ιερό αυτό ασκητήριο.

STUDIO B&G
Γ.ΡΑΖΙΑΣ, Ε. ΜΠΟΥΓΙΟΤΗΣ

STUDIO B&G
Γ.ΡΑΖΙΑΣ, Ε. ΜΠΟΥΓΙΟΤΗΣ

STUDIO B&G

STUDIO B&G

STUDIO B&G

STUDIO B&G

STUDIO B&G
Γ.ΡΑΖΙΑΣ, Ε. ΜΠΟΥΤΙΟΤΗΣ

STUDIO B&G
Γ.ΡΑΖΙΑΣ, Ε. ΜΠΟΥΤΙΟΤΗΣ

STUDIO B&G

STUDIO B&G

STUDIO B&G

STUDIO B&G

STUDIO B&G

STUDIO B&G

STUDIO B&G

STUDIO B&G

STUDIO B&G
ΜΠΟΥΓΙΩΤΗΣ -ΡΑΣΣΙΑΣ

STUDIO B&G
ΜΠΟΥΓΙΩΤΗΣ -ΡΑΣΣΙΑΣ

STUDIO B&G
ΜΠΟΥΓΙΩΤΗΣ -ΡΑΣΣΙΑΣ

STUDIO B&G
ΜΠΟΥΓΙΩΤΗΣ -ΡΑΣΣΙΑΣ

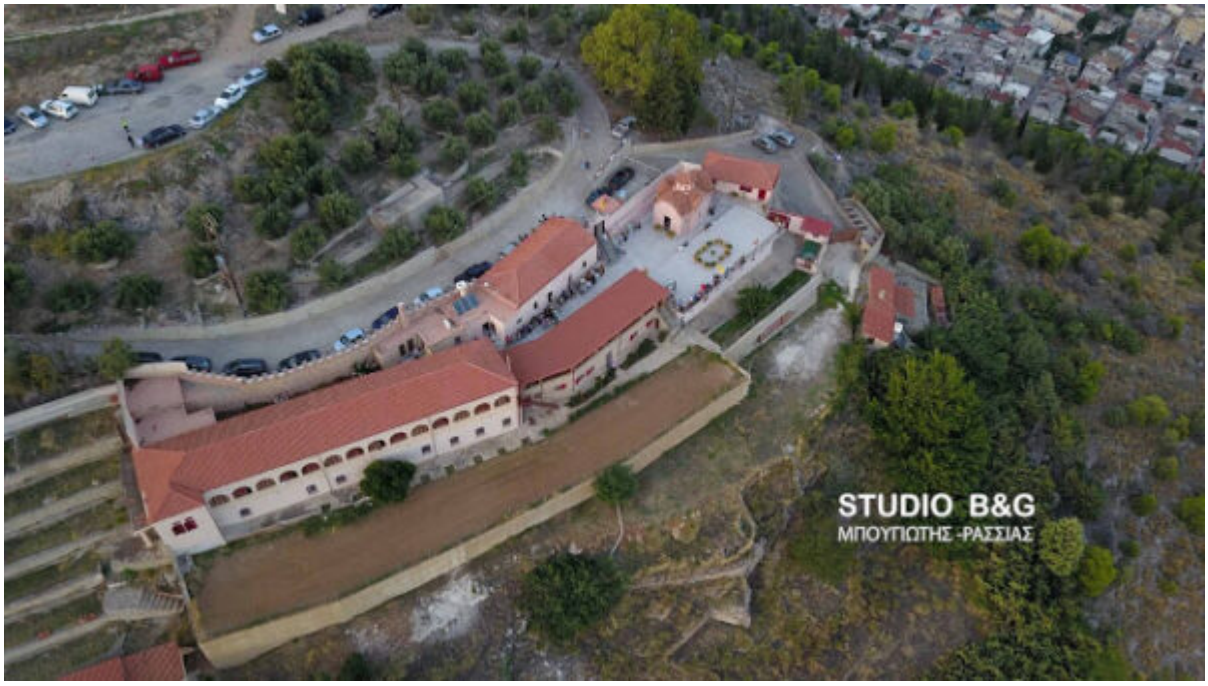
STUDIO B&G
ΜΠΟΥΓΙΩΤΗΣ -ΡΑΣΣΙΑΣ